

Desmitās tiesas peso

Alans Ivans Ruiss Ontiveross

(Stāsts ir balstīts uz patiesiem notikumiem)

Sofija piecēlās agri. Šodien bija ļoti īpaša diena. Viņa gatavojās pārdot limonādi savas tantes un onkuļa piemājas izpārdošanā! Mamma pagatavoja viņai milzīgu limonādes krūku.

Sofija pagatavoja izkārtni. Viņa uzrakstīja vārdu „Limonāde!” ar oranžiem un dzelteniem burtiem.

Viņa pielīmēja to pie neliela galdiņa. Tad viņa apsēdās un gaidīja.

Drīz vien garām gāja kāds vīrs. „Vai es varētu dabūt vienu glāzīti?” viņš jautāja. Viņš iemeta viņas burciņā dažus peso.

„Protams!” Sofija atbildēja. Viņa ielēja viņam glāzi limonādes.

Maz pamazām cilvēki ieradās palūkoties uz piemājas izpārdošanu. Maz pamazām viņi izpirka gardo limonādi. Rīts pagāja priecīgi. Drīz vien limonāde bija beigusies.

Sofija pakratīja savu burciņu. Tajā nožvadzēja peso. To bija tik daudz!

„Labs darbiņš!” tētis teica.

Sofijai vēl nekad nebija bijis tik daudz naudas. „Es nopirkšu Jojo!”

Tētis pasmaidīja. „Vai tu zini, ko mēs ar mammu darām, kad esam nopelnījuši naudu?”

Sofija papurināja galvu.

„Mēs maksājam desmito tiesu,” tētis teica. „Debesu Tēvs ir devis mums pilnīgi visu. Viņš prasa, lai mazu daļiņu no tā mēs atdotu Viņam. Mēs maksājam desmito tiesu, jo mēs Viņu mīlam.”

Sofija pasmaidīja. Arī viņa gribēja parādīt Debesu Tēvam, ka viņa Viņu mīl.

Tētis palīdzēja Sofijai saskaitīt viņas peso. Katru reizi, kad viņa aizskaitīja līdz desmit, viņa ielika vienu peso aploksnē. Tētis palīdzēja viņai pierakstīt skaitļus uz mazas, baltas lapiņas. Viņi ielika šo lapiņu aploksnē, kopā ar peso. Pēc tam viņi to aizlīmēja. Sofija gatavojās nākamajā dienā baznīcā atdot to bīskapam.

„Kā tu jūties?” Tētis Sofijai pavaicāja. „Es esmu tik priecīga! Un man joprojām pietiek naudas Jojo.” Viņa jūta, ka Debesu Tēvs priecājas par viņas izvēli. ●

Autors dzīvo Čivavas štātā, Meksikā.

